

dertil. Jeg gaar, som sagt, ud fra som givet, at man ikke tænker paa at skille Haven fra Præsteboligen.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

A. L. Andersen: Det foreliggende Lovforslag har haft en ret let Gang igennem det andet Ting, og efter de her faldne Udtalelser ser det ud til, at der heller ikke her i Tinget rejses nogen Vanskelighed for Lovforslagets Gennemførelse, i alt Fald i alt væsentligt, i den foreliggende Form. Det forekommer mig, at man maa indrømme, at den højtærede Minister har haft en heldig Haand til at forme Lovforslaget saaledes, at der ikke principielt kan rejses nogen Indvending imod det. Ordningen af Præsternes Lønningsforhold vil herefter blive overladt til Administrationen, og det finder jeg heller ikke, at man kan indvende stort imod, da det kun drejer sig om en Omfordeling af de nuværende Lønninger, der bliver ikke stillet Krav til Statskassen om Tilskud, saa Lovgivningsmagten godt kan overlade Ordningen til Administrationen, uden at den behøver at sikre sig større Indflydelse, end der tilsigtes ved Lovforslaget.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget; der kan ikke indvendes stort imod de forskellige Paragraffer; de ser ret tilforladelige ud, men jeg kunde dog have Lyst til at omtale en af de Paragraffer, som vil faa nogen Betydning ogsaa for Kommunalbestyrelserne. Jeg sigter herved til § 4, der omhandler Afløsningen af Højtidsoffer og Accidenser. Denne Paragraf er efter min Mening blevet betydelig forbedret ved Behandlingen i det andet Ting, idet der gives Kommunalbestyrelserne større Indseende med Afløsningen end oprindeligt foreslaaet; og det synes at være ret heldigt, naar man ser, hvor ringe Tilslutning Menighedsraadsvalgene har faaet, saa ringe Tilslutning, at kun ganske faa Procent af de stemmeberettigede har meldt sig til Optagelse paa Valglisten. Det vilde da være urigtigt, at disse Menighedsraaad sammen med den offerberettigede alene skulde være berettiget til at fastsætte Aføsningssummerne. Paa dette Punkt har, som sagt, det andet Ting indsat Bestemmelser, som vel ikke kan blive stort bedre, da Menighedsraadsloven gør nogen Indskrænkning i Kommunalbestyrelsernes Myndighed paa dette Punkt. De Overenskomster, der er sluttede

i Forvejen med Kommunalbestyrelserne, kan ikke forandres uden Kommunalbestyrelsernes Samtykke, og paa de Overenskomster, som fremtidig vil blive sluttede mellem Menighedsraadene og de offerberettigede, kan jo Kommunalbestyrelsen gøre sin Indflydelse gældende, naar de gaar op over Gennemsnittet af de sidste 5 Aar. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes det skal praktiseres. Folk er jo ikke i den Forstand pligtige til at yde alt, hvad der gives i Accidenser. Det er jo kun Pligt ved Brudevielser, Daab og Kirkegangskoners Indledning. Men desuden ofres der jo ved Konfirmation og Ligtaler. Jeg er nu ikke klar over, om disse to sidste Former for Offer skal medregnes. Er Præsten berettiget til at tage dem med, naar man spørger ham: Hvad har Offeret gennemsnitlig været i de sidste 5 Aar? Det vil jo faa nogen Betydning, naar der skal afsluttes en Overenskomst. Medtages de ikke, bliver Aføsningen betydelig mindre. Men saa maa man jo gaa ud fra, at Præsten fremtidig ogsaa maa tage mod Offer ved de Lejligheder, hvor Folk ikke er pligtige at ofre.

Jeg vil til Slut gerne udtale min Tilfredshed med den Bestemmelse, der er kommet ind i § 5, hvorefter Statsrevisionen faar Adgang til at gennemse Regnskaberne fra Stiftsøvrighederne, der bestyrer disse Kapitaler. Det drejer sig jo om meget store Summer. Naar Tiendeaføsningen er endelig gennemført, vil der være opsamlet en 70 Millioner. Naar saa store Summer samles i en Fond, der bestyres ad delvis privat Vej, maa man kunne forlange, at Staten faar noget Indseende med, hvorledes disse Midler anvendes.

I øvrigt skal ogsaa jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling. Spørgsmaalet har jo i lang Tid interesseret baade Befolkningen og Præsterne, og naar de er tilfreds med det, og der ikke kan indvendes noget særligt mod Forslaget, synes jeg egentlig godt, at man kan gennemføre det saa hurtigt, at det, som den højtærede Minister venter, kan blive til Lov den 1. April.

Bojsen: Det forekommer mig, at dette Forslag er det mest betydningsfulde, vi har haft til Behandling her i Tinget i Aar, naar jeg da undtager Grundlovsforslaget. Dette Forslag interesserer vor Befolkning i høj Grad og griber ind i saa mange Forhold. Jeg synes derfor ogsaa, at Forslaget kunde fortjene en ret grundig Behandling. Ministeren ønsker, at Forslaget skal være